

ЕТІОЛОГІЯ СЕРІЙНИХ ВБИВСТВ

Підготували
студенти 4ПС:
Малинич Марина
Нагірняк Анастасія
Марченко Валентина

Девіантна поведінка – система вчинків особистості, що відхиляються від загальноприйнятої норми (норми психічного здоров'я, права, культури, моралі тощо).

Позитивна девіація

- Самопожертвування
- Надпрацездатність
- Альтруїзм

Негативна девіація

- Тероризм
- Суїцид
- Цинізм

Основні форми

- Вбивство
- Пияцтво
- Наркоманія
- Проституція

Залежно від виду норми, з якою співставляються особливості поведінки, та її негативних наслідків виокремлюють такі види девіантної поведінки:

Антисоціальну
(делінквентну і
кримінальну) поведінку;

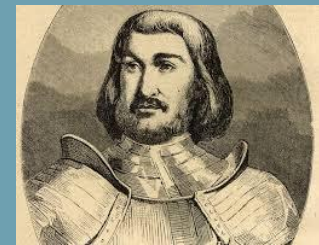
Асоціальну
(аморальну)
поведінку;

Аутодеструктивну
поведінку.

Норма — це явище групової свідомості у вигляді уявлень, що поділяє група, та найчастіше висловлюваних суджень членів групи про вимоги до поведінки з урахуванням їх соціальних ролей, що створюють оптимальні умови буття, з якими ці норми взаємодіють та, відображаючи, формують його. Виділяють такі норми: правові, моральні, естетичні.

З історичних відомостей...

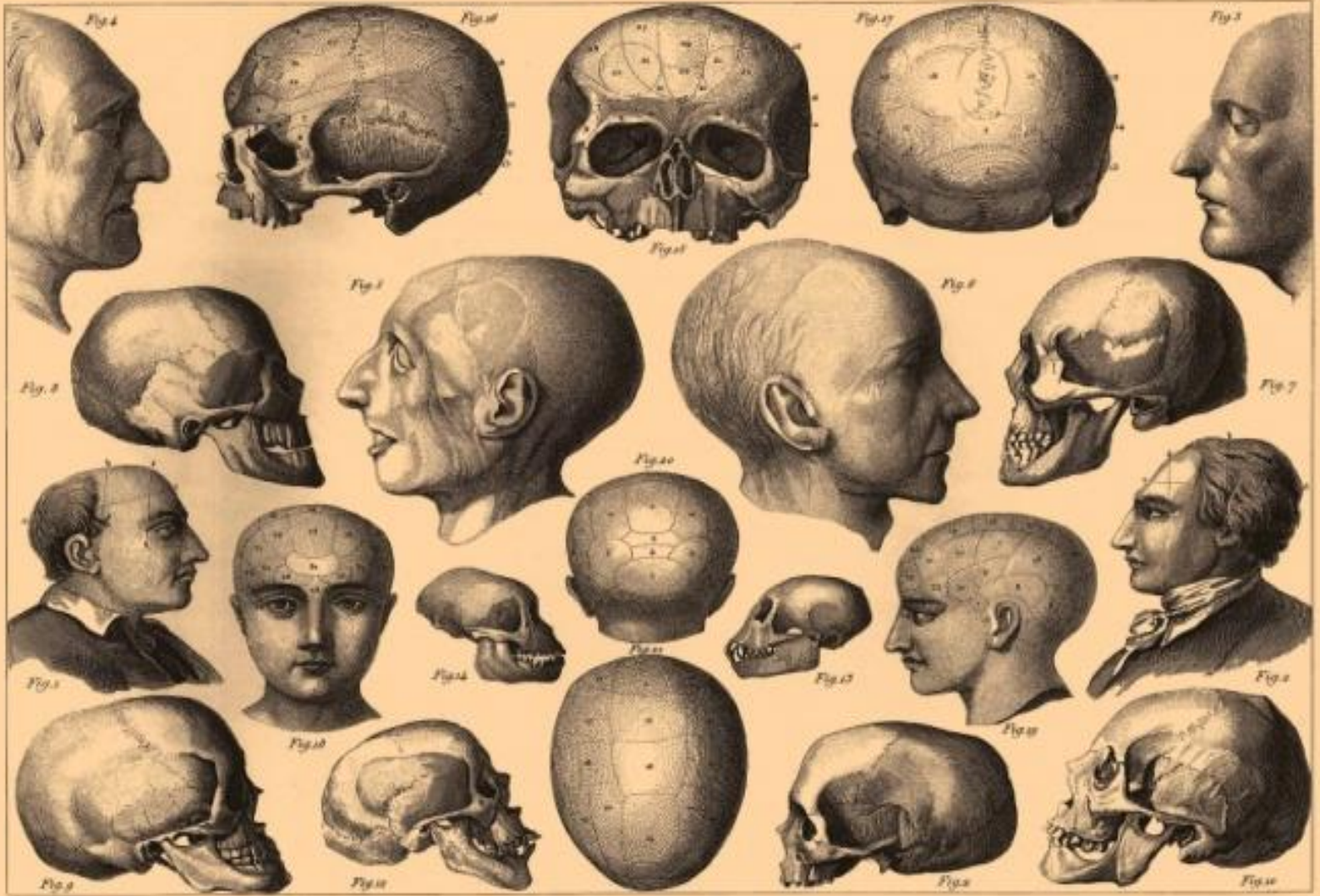
Серійні вбивства, насправді відбувалися у всі часи – просто в ранні епохи вони не документувалися. Одна з перших задокументованих справ сучасності відноситься до XV століття, коли у Франції відбувся суд над маршалом Жілем де Ре (Синя Борода) – йому приписується до 800 жертв. В ті часи злочинність більшою мірою пояснювалася «одержимістю демонами».

Ідеї про біологічної складової асоціальної поведінки виникли в кінці XVIII століття: до цього злочин розглядалося як діяння, поза зв'язку з особливостями людини.

Австрійський лікар **Франц Йозеф Галль** (1758-1828) був упевнений, що будова черепної коробки може розповісти про здібності і нахили людини.

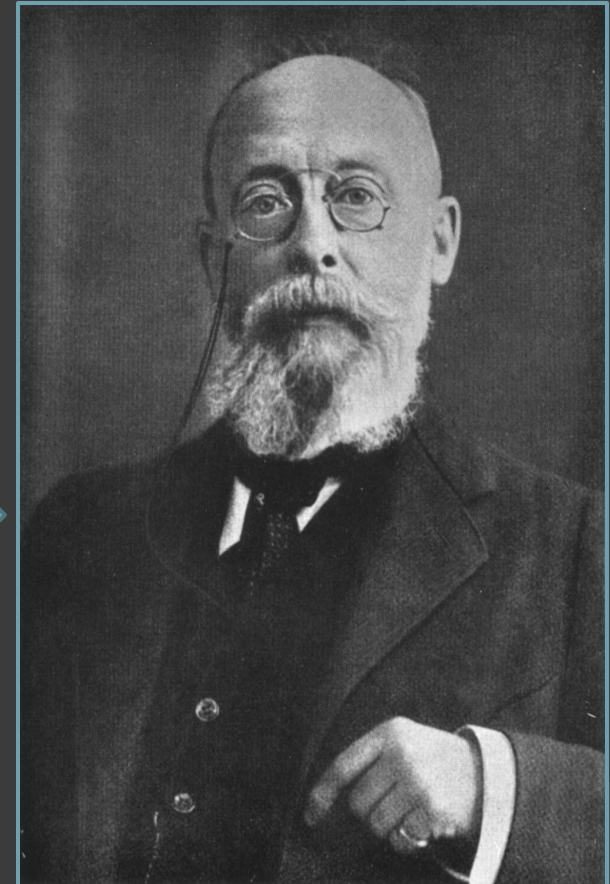

У другій половині XIX століття італійський психіатр **Чезаре Ломброзо** (1835-1909) припустив, що злочинці — люди з ненормальною фізичною і психічною організацією, і тяга до злочинів є їх неминучою вродженою особливістю. Злочинні нахили, на його думку, позначаються на зовнішності людини: на формі чола, величиною вух, симетрії особи і довжині рук — згідно з описами Ломброзо, всі асоціальні особистості зовні нагадують диких приматів.

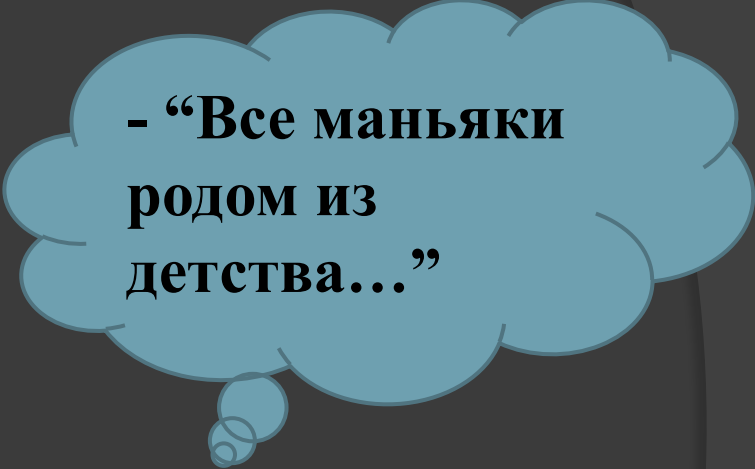

Австрійський та німецький юрист – кримінолог Франц фон Ліст піддав критиці ідеї Ломброзо і довів, що природжених злочинців (homo delinquent) не існує, як не існує «злочинних мізків», ні «черепів вбивць» – а всі спроби обчислити подібні закономірності є методологічно неправильними.

Психічна етіологія

Психологічні причини виникнення схильності до серійних вбивств зазвичай коротко описуються відомою фразою судового психіатра – Олександра Бухановського:

- “Все маньяки родом из детства...”

Причому стимулом може стати навіть випадкова подія: наприклад, дитина випадково стає свідком аварії або ж бачить мертву людину – психологічна травма може стати причиною девіантної поведінки, першим проявом зазвичай є агресія, яку можна розпізнати вже в ранньому віці за мотивами малюнків, стверджує Бухановський.

Один з
найрозповсюдженіших
психологічних чинників –
фобії та страхи

- «Я з самого дитинства відчував власну неповноцінність, брак любові і тому постійно намагався компенсувати це агресією.

Вітчизняний серійний вбивця Андрій Чикатило розповідав, що в дитинстві він дуже боявся стати жертвою канібалів, і поруч з цим боявся знущань однокласників.

Соціопатія

Психопатія

Шизофренія

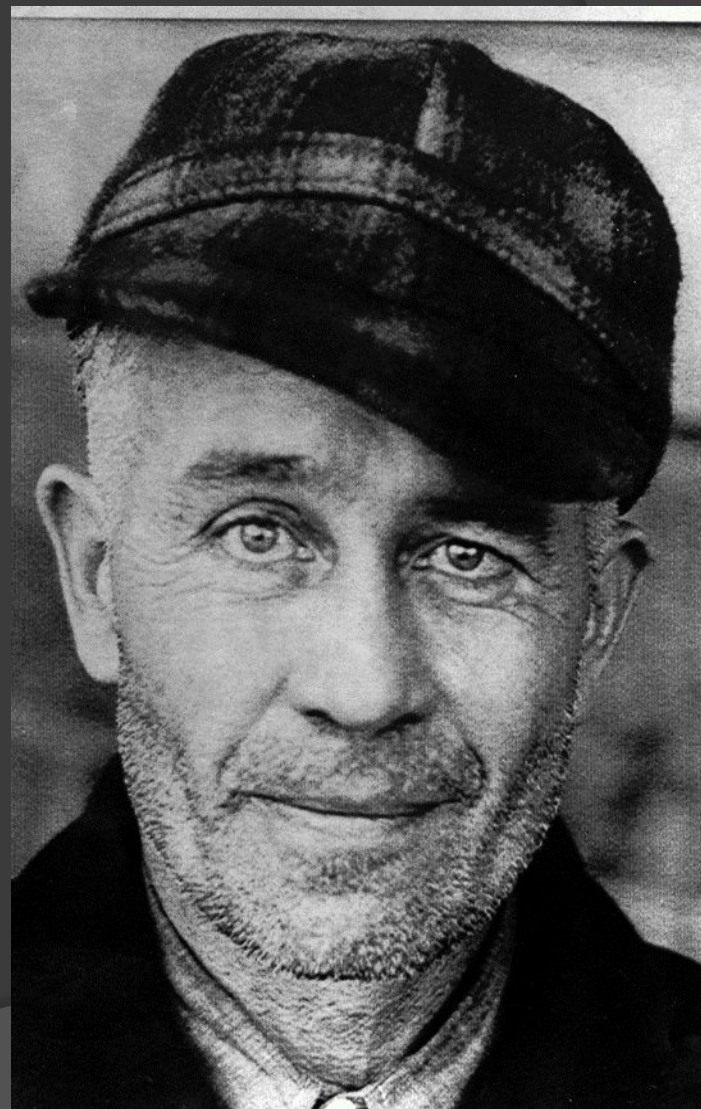
СДУГ

Патохарактеол
огічний
розвиток
особистості

Класифікація серійних вбивць

Види серійних вбивць	Мотиви скоєння вбивств
Гедоністи	Мета: отримання задоволення. Психіатри розрізняють три типи гедоністів: сексуальні, дестроїри, меркантильні.
Властолюбивці	Мета: контроль над жертвою, підпорядкування її собі. Причому вони відчують від домінування і сексуальне задоволення.
Візіонери	Здійснюють вбивства «за наказом» Бога або Диявола, чують голоси, страждають галюцинаціями.
Місіонери	Вбивають заради якоїсь певної мети, найчастіше намагаються поліпшити світ, змінити на краще суспільство. Жертви: повії, гомосексуалісти, люди різної релігії тощо.

Психічно хворі серійні вбивці

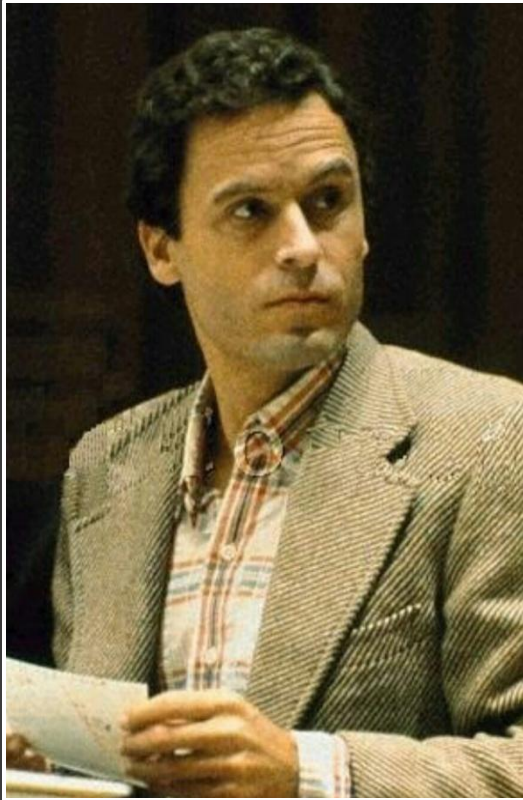
Патологія психіки - НЕ основна етіологія

Попри поширений стереотип, насправді, не так уже й часто зустрічаються “психічно хворі” серійні вбивці. Більше того, переважна їх кількість є добре адаптованими в суспільстві, розвиненими інтелектуально та реалізованими в професійному плані. Як приклад можемо навести медика Максима Петрова (“Доктор Смерть”), правоохоронця Сергія Ткача, юриста Теда Банді, журналіста-криміналіста - Владо Танескі тощо.

Ще однією цікавою особливістю, яку слід відзначити є те, що для серійних вбивць безумовно притаманним є вправне ведення “подвійного способу життя”, яке зокрема яскраво проявляється у вищенаведеного Владо Танескі.

- “ На наступний день після вбивства, він жалісливо висловлював свої співчуття рідним вбитої ним жертви і спокійно повертався дописувати свої статті... ”.

Теодор Банді, його ж ще називали (“Обоительный зверь”) – не мав рівних серед серійних вбивць США. Цікавим є те, що Тед за спеціальністю був талановитим психологом.

Користуючись своїми знаннями та харизмою, він легко завойовував довіру молоденьких дівчат, після чого, жорстоко з ними розправлявся. Кількість його жертв коливається в межах ста.

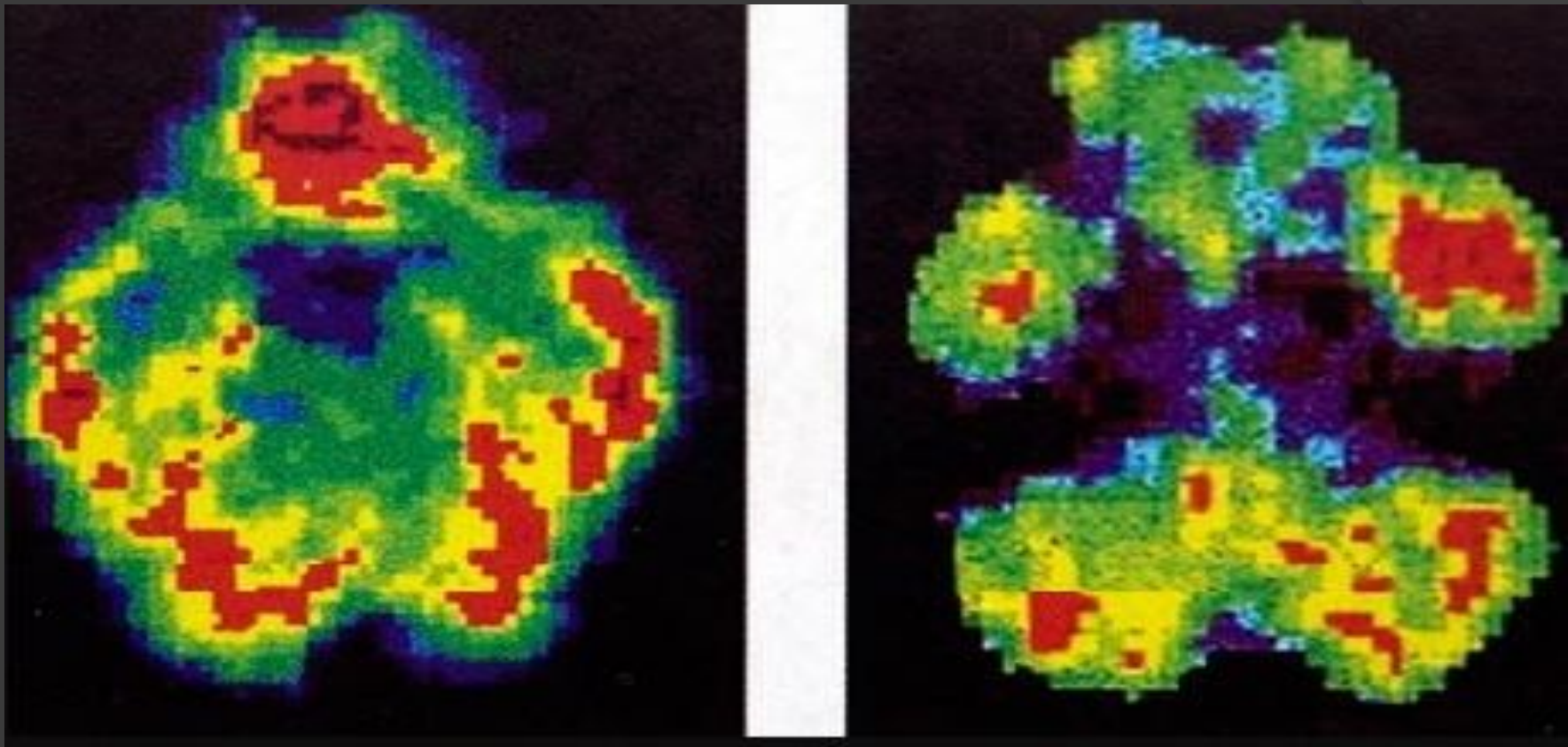
В своїх інтерв'ю Тед неодноразово зазначав версію причин, через які люди перетворюються на серійних вбивць.

- Мы, серийные убийцы, — ваши сыновья, мы — ваши мужья, мы повсюду. И завтра умрет еще больше ваших детей.
- Многие насильники вовсе не являются больными людьми. Это личности, которые верят, что могут безнаказанно навязать свою волю другим.
- Я не знаю, что заставляет людей искать друзей. Я не знаю, что влечет людей друг к другу. Мне не знакомы основанные на лжи социальные взаимоотношения.
- ◎ Границы, усвоенные мной в детстве, оказались неспособны удержать меня от того, чтобы выбраться и навредить кому-нибудь.
- ◎ Ты чувствуешь, как последнее дыхание жизни уходит из тела. Ты смотришь в глаза своей жертвы. В такой ситуации — я просто Царь.
- ◎ Человечность и душа во мне существовали, но, к сожалению, разбились со временем.
- ◎ Я самый хладнокровный, которого вы когда-либо встречали.

Біологічна етіологія

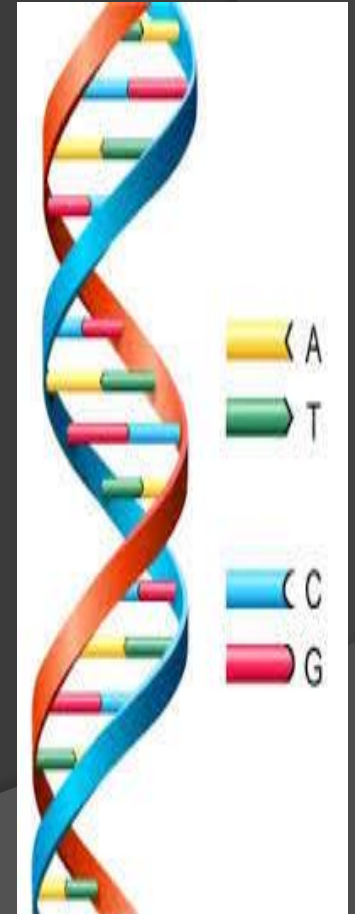
Серед біологічних факторів називають ураження лобової і скроневої частки мозку, а також кількість речовини мозку. Ці зони мозку відповідають за вищі форми психічної діяльності: формування стратегії поведінки, особистість світогляд, етику і мораль. Порушення функцій цих зон можуть бути зумовлені генетично, так і викликані неврологічним захворюванням або ушкодженням мозку.

Праворуч – мозок вбивці Антоніо Бустаманте, який був врятований від страти після того, як присяжні побачили це зображення

Генетична етіологія

Нейробиолог Кент Кіль з Університету Нью-Мексико стверджує, що люди з психопатією, яким властиво сильне емоційне відсторонення, складають близько 16% ув'язнених США. Він зібрав дані про мозок більш ніж 4000 злочинців у восьми в'язницях в двох штатах і виявив, що психопати, як правило, мають менші мигдалеподібні тіла. За словами вченого, ці відмінності «як мінімум на 50 відсотків викликані генетикою».

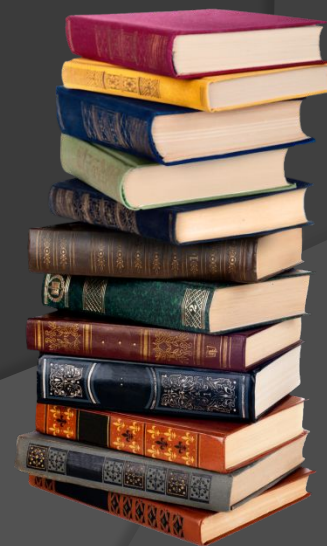

Соціальна етіологія

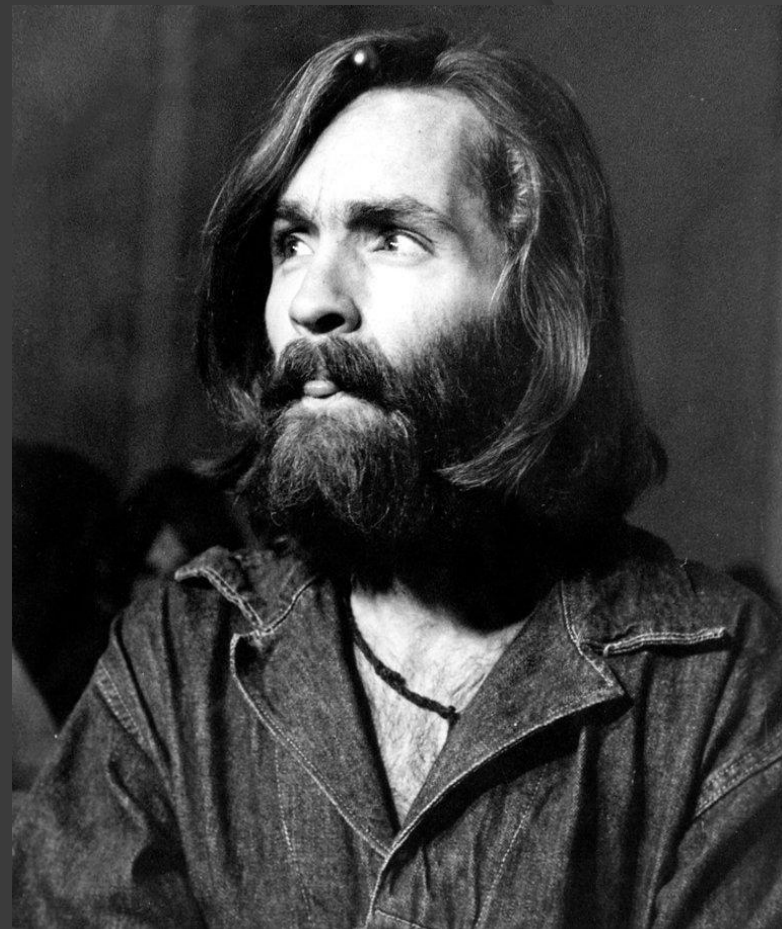
Багатьох серійних вбивць об'єднує **важке дитинство**: зазвичай вони переживали насильство або травмуючі події:

- ⊙ Ейлін Уорнос, в дитинстві бив та гвалтував батько, тому вона, будучи дорослою жінкою, вбивала чоловіків, віддалено нагадували їй батька.
- ⊙ Генрі Лі Лукас піддавався жорстокому ставленню з боку матері, яка працювала повією і нерідко змушувала дивитися маленького Генрі на процес своєї «роботи». Також він розповідав, як його мати купила йому ослика, а після того, як Генрі прив'язався до тварини, вбила тварину на очах переляканого дитини.

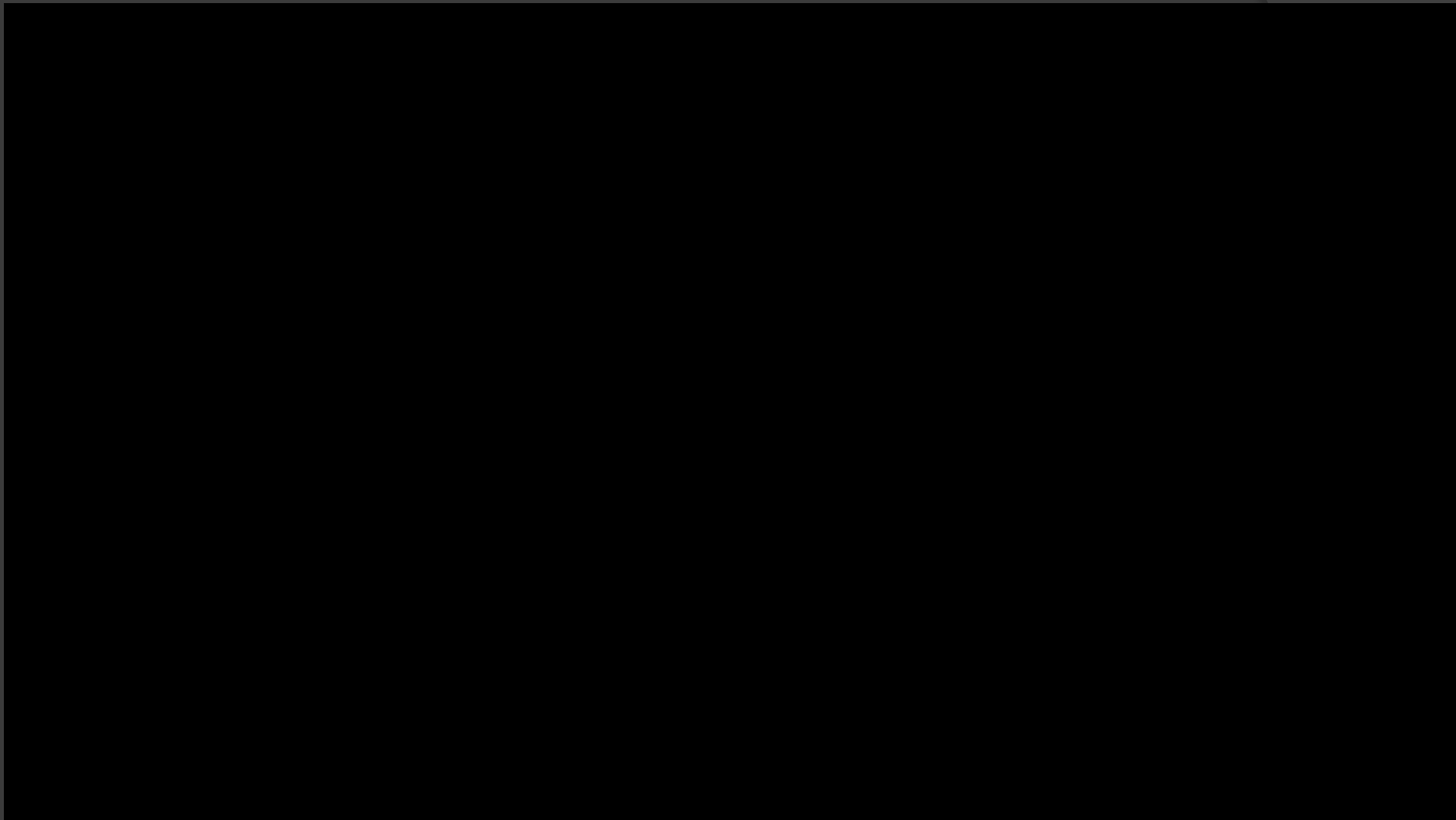
На сьогодні, вчені стверджують, що визначальною умовою є саме наявність біологічної, психосексуальної та особистісної схильності. Вчені підкреслюють: можна тільки перераховувати окремі фактори ризику, але скласти вичерпну картину неможливо. Всі серійні вбивці абсолютно різні. Складність упіймання маніяків якраз таки і полягає в тому, що немає ніяких зовнішніх або психологічних ознак. Тому, на сьогодні, вчені стверджують, що ніякого «психотипу злочинця» не існує.

Як приклад суперечливості сучасних уявлень про серійних вбивць візьмемо групу маньяків-фанатиків Чарльза Менсона так звану «Сім'ю». Було б не зовсім правильним приписувати їм всім суто через це психічні розлади. Причому найцікавішим є те, що сам Менсон ні разу нікого не вбив, проте підбурюючи інших злочинців уже декілька десятиріч залишається символом “серійника”.

Дякую за
увагу!

